

[Undervisningsministeren.]

se, men jeg vil gerne understrege, at denne inddrivelse ikke sker på grundlag af Kodas eneretsbevilling. Koda ville uden eneretsbevilling med samme resultat kunne gennemføre sine krav efter forfatterretsloven ved domstolene. Eneretsbevillingen drejer sig alene om Kodas adgang til at slutte overenskomster om musikbeskyttelse med musikforbrugere, og disse overenskomster forelægges ministeriet til godkendelse i det enkelte tilfælde. For denne eneretsbevilling svarer Koda som bekendt en afgift til den kulturelle fond. Denne afgift udgjorde i året 1952 godt 170 000 kr.

Det brændende spørgsmål i hele sagen er afgørelsen af, om en udførelse af et musikstykke i en givent forening i givet fald er offentlig eller ej. Dette er et lovfortolkningsspørgsmål, der har været overladt til domstolene og ikke til undervisningsministeriet. Jeg gør her opmærksom på, at bl. a. det ærede medlem hr. Arnth Jensens partifæller indenfor venstre ved forfatterretslovens behandling var meget ivrige efter at få fastslået, at fortolkningen af forfatterretslovens bestemmelser måtte overlades domstolene og ikke ministeriet, og dette klarlagdes og tiltrådt af den daværende undervisningsminister, Borgbjerg, med folketingets tilslutning.

Nu nævner det ærede medlem hr. Arnth Jensen muligheden for at nedsætte et udvalg, som kunne tage sig af spørgsmålet og stille forslag om dets løsning, velsagtens en løsning, der efter det ærede medlems mening skulle gå ud på, at musikbenyttelse i foreninger frit skal være tilladt uden afgift til komponisterne. Men så enkel er sagen ikke, rent bortset fra, at en minister ikke kan nedsætte et rigsdagsudvalg, der alene kan nedsættes af rigsdagen selv efter forudgående beslutning. (*Rager: Af folketinget!*)... Af folketinget.

Striden drejer sig konkret om indholdet af forfatterretslovens § 14 h. Her siges det, at musikalske værker er afgiftsfri, når de udføres 1) i undervisningsøjemed, 2) ved folkemøder, folkefester, sang- og musikstævner, og det gælder, uanset om der kræves entré, og selvom der fremkommer et overskud, når dette ikke anvendes i privat erhvervsøjemed, samt i enkelte andre nærmere angivne tilfælde. Vi, der vedtog paragraffen

— og både det ærede medlem og jeg har stemt for den, jeg var i hvert fald mit partis ordfører — gjorde det udfra den opfattelse, at „i hvert fald hensynet til folkeoplysningen og udbredelsen af kulturen må bevirke, at sådanne regler som de i § 14 opstillede må gælde“ — for at citere hr. Torben Lunds kommentar til loven.

Nu er spørgsmålet imidlertid, om § 14 kan udvides i retning af større hensyntagen til folkeoplysningen og udbredelsen af kulturen uden at komme i konflikt med Bernerkonventionen, der jo, om jeg så må sige, er selve moderloven. Det er ikke blot et politisk, men i første linie et juridisk spørgsmål. Jeg går ud fra som givet, at partiet venstre ikke agter at foretage sig noget, der bringer Danmark i strid med Bernerunionen. Jeg agter derfor, før der gås videre med denne sag, at indhente et responsum fra det juridiske fakultet ved Københavns universitet om, hvorvidt en ændring af forfatterretsloven, hvorved offentlighedsbegrebet indskrænkes således, at en musikudførelse i enhver forening bliver tilladelig uden komponistens samtykke, er forenelig med de forpligtelser, Danmark har påtaget sig ved at tilslutte sig Bernerunionen.

Arnth Jensen: Jeg takker den højtærede undervisningsminister for det initiativ, han her har lovet at tage. Jeg vil gerne sige til den højtærede undervisningsminister, at det er rigtigt, at vi to stemte for loven, men vi gjorde det udfra den begrundelse, som den daværende undervisningsminister, Borgbjerg, førte frem, at der kun skulle betales, hvis det var i privat erhvervsøjemed. Det er netop dette, det gælder, det private erhvervsøjemed, men når en forening afholder en festlighed, er det ikke i privat erhvervsøjemed, og det var den begrundelse, hvormed vi to dengang stemte for det. Men jeg takker den højtærede minister for det tilsagn, der er givet.

Undervisningsministeren (Bomholt): Det er vanskeligt på stående fod at svare på det sidst rejste spørgsmål, men jeg tror oprigtigt talt, at det ærede medlems forklaring er lidt for enkel. Jeg beder det ærede medlem nærmere overveje, hvad der ligger i begrebet liberalisme, idet jeg går ud fra, at det ærede medlem vil fastholde en politisk